

بررسی عوامل اقلیمی و تعیین کارایی اقلیمی مدارس دوره پهلوی شیراز نمونه موردی مطالعه هنرستان حبیب بن مظاهر

صدف صفینیا^{1*}، نهال اقتصادی²

1. دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات فارس، ایران. آدرس: شیراز، بلوار پاسداران، کوچه 68/1، ساختمان یاسین طبقه اول
ایمیل: sadaf.safiniya@yahoo.com

2. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بیضا، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، بیضا، ایران
ایمیل: nahal.eghtesady@yahoo.com

چکیده

بدون شک معماری مدارس و بهره گیری از عوامل اقلیمی در آن‌ها با توجه به ازدیاد ساعات حضور افراد در این فضاها از نکات حائز اهمیت است. معماری بناهای مختلف در شهر شیراز در طول تاریخ همواره و در بیشتر موارد بر اساس شرایط اقلیمی صورت گرفته است اما از دوره پهلوی و ورود معماری التقاطی به کشور، اقلیم و مسائل اقلیمی کمتر در نظر گرفته شد و بیشتر به ظواهر بنا پرداخته شده است. با این وجود باز هم کمابیش آثاری از رعایت اصول اقلیمی در بناهای این دوره مشاهده می‌شود.

این مقاله برانست تا با بررسی مدارس دوران پهلوی، تمهیدات اندیشیده شده برای مقابله با شرایط نامناسب اقلیمی همچون تابش نامناسب آفتاب و جریان نامناسب باد و بهینه کردن این عوامل در آن زمان را مورد بررسی قرار دهد تا میزان بهره گیری از اصول اقلیمی را در مدارس که یکی از مهمترین بناهای آن دوره را تشکیل می‌داده مشخص کند. روش تحقیق از نوع توصیفی-تحلیلی است که با جمع آوری اطلاعات از روش کتابخانه‌ای و روش میدانی و تحلیل اطلاعات بر روی کالبد مدارس دوران پهلوی پرداخته و از طریق محاسبه‌ی عمق سایه بان و میزان تابش در فصول مختلف سال، میزان بهره گیری از عوامل اقلیمی در این دوران را مورد بررسی قرار داده است.

واژگان کلیدی: اقلیم، معماری، مدارس، محدوده آسایش، تهویه، تابش